

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Qua[n]do & quibus quarta pars debetur ex bonis decurionu[m] &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

2 Trebellianica an videatur prohibita per testatorem, qui voluit quod integra portio deueniret ad talem.

§. Ad filiorum. Descendentes masculi curiales vel femine nupte curialibus vel extra nei curiales succedant in totum, non curiales vel curialibus non nupte quartas dare curie debent, et cui nubent triennium expectat, h. v. Nota quod ista conditio, si nupsit, habet tempus limitatum in quo debet impleri triennium post pubertatem, q. s. not. Secundo, nota casum mirabilem, sicut in quibusdam partibus sunt quedam monasteria habentia magna territoria, et dant in emphyteusim possessiones usque ad tertiam generationem masculinam vel femininam nubentem in territorio monasterii. Sic habes casus quos spectatur triennium post pubertatem an nubat, et cui, quod non.

ADDITIO.

2 ANG. C. In ter. ibi, integras opes, iste ter. c. d. in ter. §. prout mo. ibi nullas parte, facit ad questionem dicit testator, in ter. mo. hi Titius, et si Titius sine herede decesserit, integra portio deueniat ad talem. modo est questio an Titius institutus possit quartam Trebellianicam detraxere. Videtur quod non, quia integritas est contraria diminutioni. Item hoc videtur probari per istum textum: nam quando lex voluit ad filios curialium integras opes peruenire, statuit quod diminutio non posset fieri per diminutiones quarum, ita etiam in casu proposito. Et ita hoc anno fuit consultum per quosdam doctores, licet non per hanc legem, et ego dicam, et dicebam contrarium, quia Trebellianica non potest prohiberi, nisi certa forma, ut in auctoritate, sed cum testator, ad legem facit. Cum ergo illius auctoritas non sit seruata, patet quod detractio loci erit. Hoc probatur per l. qui tota, ff. ad Trebellianicam, ubi rogatus restituit totam hereditatem, Trebellianicam deductam, per l. cum virum, §. de fideicommissis, cum gl. sua ubi rogatus restituit quicquid de hereditate ad eum peruenit, detraxit Trebellianicam. Per predicta patet quod ista lex non obstat, vide l. decem, cum sua gl. ff. de fideicommissis, lib. quae fortiter determinat istam, et vide quod dicitur per doc. in l. pater ait, ff. de no. ope. nun. et quod dicitur in auctoritate, de here. et val. in §. si vero expressim. ALEX. C. de Bal. in l. fannicus, §. de nupt.

LEX III.

1 Filius exclusus a quarta per privilegium, non obstat alijs. Decedens cum filio fratre minore, an videatur decedere sine filijs. Nota quod filius exclusus a curia per privilegium non obstat alijs. Et pro hoc facit quod filius, qui est frater minor, qui propter arcitudinem regule non succedit, ut in casu de paradi. so extra de ver. sig. in l. e. non propter hoc facit partem alijs filijs, sicut illis, qui propter penam eximuntur, ut l. si in ff. de bo. pos. contra tab. et l. si necem, §. si depositus, ff. de bo. lib. Per hoc dico quod ille, qui decedit cum filio fratre minore videtur decedere sine filijs, et sic conditio fideicommissi sub illa, conditione videtur verificata. Hoc posui plenius in libro Monacharum, quem composui, et Spe. tangit de sta. mo. in ver. tertio, quero, et in ver. quarto, quero. Nota, ex ver. ad hoc sancimus, ibi, per maritum eius, et cetera, quod mulier que tenetur ad aliqua personalia curie, videtur seruire curie per maritum.

ADDITIO.

3 ANG. C. Sed salua reuerentia ego credo contrarium pro nunc, Paria cum sunt filium non posse succedere, vel nolle succedere. Sed ego video quod substitutio facta alicui, si decesserit sine filijs, euanescit si decessit cum filio, qui nolit esse heres, l. facto, §. ex facto, ff. ad Trebellianicam. Ita ergo euanescit, si cum filijs decesserit, qui in successibiles sunt absque suo delicto, ut in casu proposito. Ad obstat quod filius frater minor habetur pro mortuo, quia verus est quo ad quedam, naturaliter tamen vivit. Unde cum conditio fuerit concepta in casu si sine filijs decesserit, et naturaliter sit verus filium superesse, patet quod ista conditio deficit, et sic substitutus non admitteretur, debet enim conditio in forma specifica impleri, ut l. de cuius, et l. heredi, ff. de conditio, et demonstra. Venient ergo proximiores eius, cui est facta substitutio talis hoc casu.

ALEX. C. Conditio, si decesserit sine filijs, non videtur verificari, si filius efficiatur frater minor. Adde quod no. Dy. et Bart. in l. cum pater, §. heredi, in vltimis verbis, de legatis secundo, vide Angelum hic tamen contra Bartol.

De imponenda lucratina descriptione. Rub. XXXV.

Aide glo. rubrice, et eam nota.

LEX I.

Descriptionis. Diuiditur in duas partes. Primo ponit summa maritum, Secundo illud declarat. Secunda ibi, ut si pater. Secunda subdiuiditur, quia primo ponit quando

relinquitur coniunctis personis ascendentibus, vel descendentibus. Secunda quando reliquitur alijs. Tertia declarat que sint cause lucrativae, et que non. Quarta ponit quanto tempore durat onus filiquarum, et §. ibi, ceteri. Tertia ibi, lucrativa. Quarta ibi, res vero. Ad eundem scias quod olim curiales non poterat vendere, sed donare, et l. si, §. t. q. et quando donabat, fuit imposita vna gabella quae ille, qui recipiebat ex donatione, vel alio titulo lucrativo, debebat soluere quatuor siliquas, et ista est descriptio quo imponitur titulus. Hoc premisso Imperator dicit quod ista descriptio imponitur possessionibus tantum, non hominibus, id est, mancipijs si alienent, nec alijs rebus mobilibus. Item non habet locum in contractibus, qui sunt inter ascendentes et descendentes in alijs autem sic, ut hic dicit in prim. huius legis. Et ex quo no. ar. quoniam contractibus inter ascendentes et descendentes non debet solui gabella, tamen si recte inspicatur, contractuum inuitur hic, nam verba generalia, per que talis gabella est imposita, comprehendunt ascendentes et descendentes, sed Imperator hoc statuendo eos liberavit, ut ibi, liberamus, ergo ante tenebantur, argu. de decem, de ver. obli. Et ideo nisi statutum eos exciperet, tenerentur, et ita est per usum statutum. Satis tamen quod si gabella esset imposita de eo quod transmittitur titulo lucrativo tantum, tunc inter eos non haberet locum, per rationes huius legis in fi. quod non videtur lucrari, sed magis videtur recipere solutionem debiti, facit §. de co. dicil. l. si. Et secundo no. quod licet alias dicitur, quod omnis extraneus est qui non est in potestate, et lege, vniuersa, extraneus, de re viziose actione, tamen hic dicitur extraneus omnis qui non est de ascendentibus. Item nota quod vbi, non mutatur persona, non mutatur status rei vendite. Et hic videtur casus talis questio. Duo fratres accipiunt ab ecclesia emphyteusim, et accipit pater, qui decessit duobus filijs relicta. Queritur an vnus possit alteri alienare partem suam. Videtur quod sic. Nota ratio propter quam non licet alienare, est quod ille in quem alienatur, non obligatur ecclesie actione personalis, ut §. de iur. emphy. l. si. Et ista ratio cessat hic, quia alter frater, cui alienatur, est eque obligatus ecclesie actione personalis, ergo sibi alienare, facit l. voluntas, §. de fideicommissis, in l. si mihi et Titio, de ver. obli. Bul. de Eug. ponit istam questionem in l. cum huius, §. si vni, in §. res p. de transactio. qui tamen §. facit contra predicta. Facit quod no. in l. frater a fratre, de cond. inde. Item no. ex §. lucrativas, qui dicitur titulum lucrativum. De hoc plene dixi, et ibi gl. in l. apud Lellum, §. de auctoritate, §. de doli, except. et ibi ponuntur quedam cause que dicitur quatuor lucrativae. Nota, quod dos et donatio propter nuptias non dicitur titulum lucrativum, quod est verum respectu accipientis, sed respectu eius pro quo datur, bene est titulus lucrativus, ut l. si, §. si, §. que in frau. cred. et no. in l. Mevia, ff. sol. ma. Item nota quod si quis propter ingratitudinem reuocet donationem, non dicitur illam retrahere ex causa lucrativa. Et sic repetens rem quam dedit sine nouo contractu non dicitur illam habere ex causa lucrativa. Materiam autem causarum lucrativarum plene exposui in l. Meuius, §. duobus, ff. de leg. §. in repet. quam feci de illo §. Item no. ex ver. res vero, quod res ecclesie si meli facta alienabilis, est semper alienabilis. Item in omni re prohibita alienari, ut l. pater, §. quidam, cum ff. de leg. §. Nota, ter. ibi, ad primordium tituli, ad id quod quoti die allegat, quod a primordio tituli posteriori formatur euentus. Item no. quod res que semel est facta emphyteutica, semper durat emphyteutica. Ultimo scias quod decurioses possunt alienare vel donare sine decreto, quod est hodie correctum, et in §. si per illa auctoritate, qua feci signari. Item no. ex ver. contra quos, quod quoties actus non privilegiatur causatur ab actu privilegiato ratione contractus sumit naturam illius, a cuius primordio emanauit, sicut si sumitur primordium ab eo, qui est causa honoris in inducendi.

ADDITIONES.

ALEX. C. de Ang. et Im. in l. in suis, ff. de libe. et posth. et in l. seruo, de her. inst. et Bar. in l. si emancipata, de iur. et facit §. nota. Nota, §. Gabella an solui debeat de contractibus factis inter ascendentes et descendentes, vide Imo. in l. in suis, de libe. et posth. et ibi Ang. facit quod habetur in capi. pastoralis, de decimis, vbi dicitur quod licet de omni lucro debeat solui decima, non tamen soluetur de hereditate patris, adde Ang. in auctoritate, de nup. in §. si vero expecta. ALEX. C. Nota quod extraneus tribus modis dicitur primo in materia successioem dicitur omnis ille, qui non est de ascendentes vel descendentes, §. de Bar. hic, et est ter. in l. scripto, ff. vnde liberi, et voluit Item in l. ex facto, §. si quis rogatus, ff. ad Trebellianicam, secundum l. primam, §. extraneum, supra de rei viziose acti. Item dicitur omnis ille, qui non est de cognatione, ut l. si emancipati, supra de col. l. ar. facit l. supra communia vtri. iudi. adde Bart. et ibi vbi in l. si vniuersus, §. si, ff. de lega. j. in l. communia diuidendo, in principio, ff. communia